

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Ing. R.P.**
zastoupen Mgr. Tomášem Krásným, advokátem sídlem 702 00
Ostrava – Moravská Ostrava, Milíčova 1386/8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 1. 2021 č. j. MSK 2593/2021

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

města Ostravy ze dne 21. 12. 2020 č. j. SMO/733185/20/DSČ/Sad o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že zjištěný skutkový stav neodpovídá provedenému dokazování, správní orgány zcela ignorovaly zásadu materiální pravdy a vůbec nezohlednily pochybnosti o skutkovém stavu. Poukazoval na to, že již od počátku tvrdil, že při řízení motorového vozidla v ruce nedržel telefonní přístroj. Jediné co během jízdy mohl na chvíli mít v ruce, byla powerbanka. Z žádného z provedených důkazů nebylo vyvráceno, že tomu tak nemohlo být. Správní orgány opřely zjištěný skutkový stav především o výpovědi policistů a pořízený videozáznam z kamery umístěné ve služebním policejním vozidle. Po provedení těchto důkazů bylo možné konstatovat, že není možné bez jakýchkoliv pochybností uzavřít, že při jízdě měl v ruce skutečně telefonní přístroj. Nejenže nebylo z těchto důkazů možné nepochybně zjistit skutkový stav, ale naopak vyšlo najevo, že při konfrontaci těchto důkazů je zřejmé, že to, co uvádějí svědci, neodpovídá tomu, co je zachyceno na kamerovém záznamu. Z něho je patrné, že z místa a vzdálenosti, kde se služební vozidlo nacházelo, nebylo možné objektivně pozorovat to, co policisté uvedli. Z videozáznamu není zřejmé, kdo sedí v kabině vozidla, natož jestli něco řidič drží v ruce. Už vůbec pak není zřejmé, že by řidič držel v ruce mobilní telefon. Z kamerového záznamu je pak patrné, že v daném čase místem neprojel jen on, ale i bílá dodávka. Z kamerového záznamu lze pak také zjistit, že policista Ř. brýle na očích neměl. Ve své výpovědi ovšem uvedl, že brýle do dálky nosí a že v práci je nosí pořád. Pokud tedy brýle na očích neměl, je zcela nemyšlitelné, aby na vzdálenost 20 m mohl vidět, co a zdali vůbec řidič v ruce držel. To vše jsou tak významné pochybnosti, že je absolutně nepochopitelné, že je oba správní orgány mohly takto přejít a ve svém rozhodnutí nezohlednit. Žalobce uvedl, že z jeho pohledu se jedná o situaci, kdy bylo namístě aplikovat zásadu „in dubio pro reo“. Pochybnosti o skutkovém stavu se v rámci dokazování nepodařilo odstranit, a přesto byl uznán vinným. Takovýto postup správních orgánů je nezákonný.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitkám žalobce žalovaný uvedl, že tvrzení žalobce, že ihned při kontrole policistů jim sdělil, že jediné co během jízdy mohl chvíli mít v ruce, byla powerbanka, je tvrzením nepřesným a zkresleným. Podle výpovědi svědků žalobce na místě na svou obhajobu neřekl nic. Žalovaný má za to, že pokud by skutečně žalobce držel v ruce powerbanku, nebylo by v tu chvíli nic jednoduššího, než to policistům ihned sdělit a tento předmět jim bezprostředně ukázat. Teprve poté, co proběhla kontrola dokladů, a žalobci bylo sděleno podezření z přestupku, a poté co byl dotázán, zda souhlasí s jeho vyřízení příkazem na místě, a co bylo vypsáno oznámení přestupku, tak až poté do tohoto oznámení žalobce mimo jiné vepsal, že manipuloval s powerbankou. Přitom v průběhu těchto úkonů měl žalobce telefonovat mobilním telefonem. Tento průběh silniční kontroly výslovně potvrdil svědek Ř., který na dotaz zmocněnce žalobce uvedl, že předmětný černý telefon, který žalobce viděl držet za jízdy, spatřil u žalobce i po zastavení vozidla, kdy z něj žalobce telefonoval. Dále tento svědek na dotaz žalobcova zmocněnce, zda se přesvědčil, zda má žalobce tvrzenou powerbanku ve vozidle, uvedl, že žalobce o powerbance nehovořil, toto tvrzení uvedl až do písemného vyjádření. Namítá-li žalobce, že z videozáznamu je patrné, že ze služebního vozidla nemohli svědci pozorovat to, co uvedli, pak žalovaný je názoru opačného. Konstatoval, že je notorií, že pozorovací a rozlišovací schopnost lidského oka násobně převyšuje možnosti běžných technických prostředků, jakým je videokamera. Současné

svědci mohli prostým otočením hlavy vnímat přestupkové jednání na rozdíl od kamery po delší dobu a z různých úhlů. Tudíž skutečnost, že na videozáznamu není vidět, zda řidič drží v ruce nějaký předmět, naprosto nevylučuje, že svědci tuto skutečnost viděli. Není pochybnost ani o totožnosti vozidla, které žalobce řídil. Jestliže jeden ze svědků toto vozidlo nazval dodávkou, je z celkového kontextu věci zcela zřejmé, že se jedná jen o nepřesné označení nákladního vozidla, a to i za situace, kdy videozáznam zachycuje bílou dodávku, jedoucí později za vozidlem žalobce. Z videozáznamu je zjevné, které vozidlo policisté pronásledovali a následně zastavili. K námitce, že svědek Ř. nemá na videozáznamu nasazeny brýle, žalovaný uvedl, že tato skutečnost z videozáznamu nevyplyvá. Svědek Ř., který byl řidičem služebního vozidla, je zachycen kamerou jen zezadu tak, že není možné potvrdit ani vyvrátit, zda má nasazeny brýle. Správní orgány tedy vycházely z jeho svědecké výpovědi, která nebyla videozáznamem zpochybněna.

4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
5. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 31. 8. 2020 bylo sepsáno oznámení přestupku, podle něhož dne 31. 8. 2020 v 10:42 hodin na ulici Sokolská třída v Ostravě řidič motorového vozidla Mercedes – Benz Atego 816, RZ X R. P., v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., držel v ruce telefonní přístroj. Tímto je podezřelý ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. Řidič jel ve vozidle sám. S projednáním přestupku na místě nesouhlasil. Žalobce se do oznámení přestupku vyjádřil tak, že s přestupkem výslovně nesouhlasí, vzhledem k výšce kabiny vozidla si policisté zaměnili hovorové nebo záznamové zařízení s powerbankou, se kterou v danou chvíli manipuloval. Oznámení přestupku žalobce podepsal. Oznámení přestupku sepsal pprap. J. Ř. Jako další policista je v oznámení přestupku uveden pprap. P. K. Pprap. J. Ř. dne 31. 8. 2020 sepsal úřední záznam, v němž konstatoval, že s kolegou pprap. P. K. při hlídkové činnosti, kdy stáli se služebním vozidlem na křižovatce ulic Sokolská třída a K Lávce v Ostravě spatřili, jak řidič motorového vozidla bílé barvy, značky Mercedes Benz Atego 816, RZ X při řízení motorového vozidla drží v pravé ruce v úrovni volantu telefonní přístroj černé barvy. Policisté řidiče zastavili na ulici Sokolská na autobusové zastávce Sad B. Němcové. V osobě řidiče byl zjištěn R. P., narozen X. Řidič seděl ve vozidle sám. S projednáním přestupku na místě nesouhlasil a uvedl, že si přeje přestupek projednat ve správním řízení. Následně se písemně vyjádřil do oznámení přestupku. Policista v úředním záznamu dále uvedl, že se služebním vozidlem policisté stáli na vyvýšeném místě v křižovatce ulic Sokolská třída a K Lávce, jak plyne z přiloženého kamerového záznamu a z fotografie z tohoto záznamu. Přední část služebního vozidla směřovala k ulici Sokolská třída. Z místa bylo velmi dobře vidět, zda řidiči za jízdy drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Díky tomu, že policisté stáli se služebním vozidlem na vyvýšeném místě, bylo velmi dobře vidět také do vyšších vozidel nákladního typu nebo kamionu. Řidič držel v ruce telefonní zařízení nikoli powerbanku. Shodným způsobem popsal situaci v úředním záznamu i druhý policista pprap. P. K. Součástí spisu je také videozáznam z palubní kamery služebního vozidla a také

fotografie z tohoto záznamu, na nichž je zachyceno předmětné nákladní vozidlo bílé barvy.

7. Správní orgán I. stupně u ústního jednání dne 16. 10. 2020 seznámil žalobce s obsahem spisové dokumentace a provedl důkaz listinami a dalšími podklady založenými ve spise, a to oznámením přestupku, videozáznamem, výpisem z evidenční karty řidiče, fotografiemi vozidla, žalobce byl seznámen rovněž s úředními záznamy policistů. U ústního jednání správní orgán vyslechl policistu pprap. P. K., který uvedl, že toho dne dohlíželi s kolegou na bezpečnost silničního provozu na ulici Sokolská třída. Se služebním vozidlem stáli na vedlejší ulici K Lávce, která je mírně vyvýšená nad ulici Sokolská třída a umožňuje tak lepší rozhled na Sokolskou třídu. Zahlédli bílé nákladní motorové vozidlo, které jelo po ulici Sokolská třída ze směru od Petřkovic do centra Ostravy. Řidič nákladního vozidla držel v ruce telefonní přístroj, který neměl u ucha. O to lépe šlo vidět, že telefon držel před sebou v pravé ruce. V levé ruce držel volant. Svědek to viděl velmi dobře právě proto, že vozidlo mělo velké boční sklo a policisté stáli na vyvýšeném místě. Bylo jasno a viditelnost dobrá. Řidič držel telefon v pravé ruce mírně nad úrovní volantu, telefon byl tmavé barvy. Policisté se následně za vozidlem rozjeli a řidiče zastavili na zastávce Sad Boženy Němcové. Kolega svědka pprap. Ř. řidiči sdělil, že je podezřelý ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. S projednáním přestupku na místě řidič nesouhlasil, tvrdil, že netelefonoval. Kolega svědka poté vypsál oznámení přestupku a řidič do oznámení napsal, že držel powerbanku. To však není pravda, protože držel v ruce telefon. S kolegou o tom neměli žádné pochybnosti.
8. Správní orgán I. stupně vyslechl jako svědka i policistu pprap. J. Ř., a to u ústního jednání 23. 11. 2020. Svědek vypověděl, že s kolegou stáli na hranici křižovatky Sokolská třída a K Lávce. Byla to vyvýšená pozice a do vozidel viděli velmi dobře. Spatřili bílou dodávku, na typ vozidla si svědek již nepamatuje, jejíž řidič držel v ruce mobilní telefon. Vozidlo měli možnost pozorovat na vzdálenost 20 m. Telefonní přístroj řidič držel v pravé ruce. Vzhledem k nízké rychlosti předmětného vozidla měli policisté možnost popsanou situaci pozorovat po dobu do 10 vteřin. Svědek viděl předmětný telefonní přístroj černé barvy u řidiče vozidla – žalobce – i po zastavení vozidla. Žalobce z něho telefonoval. O powerbance policistům nesdělil nic. Uvedl to až v písemném vyjádření. Na otázku zmocněnce žalobce, zda svědek či jeho kolega nosí na dálku brýle nebo jinou dioptrickou pomůcku, svědek odpověděl, že nosí brýle na dálku a v práci je má pořád. Brýle měl nasazené ve chvíli, kdy pozoroval předmětné vozidlo. Kolega brýle nenesí.
9. Správní orgán I. stupně po ústním jednání dne 23. 11. 2020 správní spis o žádné další podklady již nedoplňoval a následně vydal dne 21. 12. 2020 rozhodnutí č. j. SMO/733185/20/DSC/Sad, jímž žalobce uznal vinným tím, že dne 31. 8. 2020 v 10:42 hodin v Ostravě – Přívoze na ulici Sokolská třída, na křižovatce s ulicí K Lávce, ve směru jízdy ke křižovatce s ulicí Muglinovská, řídil motorové vozidlo tovární značky Mercedes – Benz, RZ X, přičemž při jízdě vozidlem držel v ruce telefonní přístroj. Tímto jednáním úmyslně porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta 2 300 Kč a dále povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 19. 1. 2021 č. j. MSK 2593/2021. Odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

10. Krajský soud provedl důkaz výsledkem svědka pprap. J. Ř., z jehož výpovědi zjistil, že v době, kdy došlo ke spáchání předmětného přestupku žalobcem, měl svědek při sledování silničního provozu nasazený brýle. Měl - ¼ dioptrie. Brýle nenosil soustavně, pouze při řízení vozidla, příp. v práci při dohledu na bezpečnost silničního provozu.
11. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
12. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
13. Krajský soud neshledává důvodnou žalobní námitku žalobce, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by žalobce při řízení vozidla v inkriminovanou dobu držel v ruce telefonní přístroj. S ohledem na kvalitu videozáznamu a fotografií z něj pořízených, bylo nutné zkoumat, zda v této věci klíčový důkaz, tj. svědecké výpovědi policistů postačují ke konstatování, že se popsaneho protiprávního jednání žalobce skutečně dopustil. Co se týká věrohodnosti svědeckých výpovědí zasahujících policistů, krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 19/2007-114, v němž NSS uvedl, že „policistu lze obecně považovat za nestranného a věrohodného svědka, neprokáže-li se v konkrétním případě něco jiného. Je tomu tak proto, že policista zásadně nemá na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonává jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod osob, jimž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem.“ V rozsudku č. j. 7 As 83/2010-63 NSS konstatoval, že „o případy, v nichž je možné pochybovat o věrohodnosti či nestrannosti policisty v pozici svědka, půjde zejména tehdy, pokud jsou ve výpovědích policistů rozpory, je-li hodnoceno jednání obtížně pozorovatelné pouhým okem, existují-li důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného, pokud je policista hodnocen či odměňován podle toho, s jakou úspěšností se mu daří dosahovat postihu jednotlivců za přestupky, nebo v případě šikanózního postupu policistů, který spočívá v provádění přehnaně horlivé a rozsáhlé kontroly, aniž by k tomu byl rozumný důvod.
14. Krajský soud zastává názor, že v posuzované věci nestrannost policistů nebyla nijak zpochybněna. Ze správního spisu nevyplývá, že by policisté postupovali při zastavení žalobce a projednání přestupku na místě samém nestandardně či zaujatě. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by výpovědi policistů činily nevěrohodnými. Výpovědi svědků jsou s drobnou odchylkou ohledně označení vozidla řízeného žalobcem, kdy svědek Ř. vozidlo specifikoval slovem dodávka a svědek K. nákladní automobil, souladné. Tato odchylka byla v průběhu správního řízení vyjasněna provedením důkazu videozáznamem za účelem zjištění identifikace vozidla, které bylo zcela přesně určeno registrační značkou a tento údaj je uveden i v oznámení přestupku ze dne 31. 8. 2020 a plně koresponduje s videozáznamem. Policisté měli dobré výhledové podmínky, což bylo prokázáno videozáznamem a fotografiemi z tohoto videozáznamu. Byla i dobrá viditelnost. Také vzdálenost policistů od vozidla žalobce, jak bylo rovněž prokázáno předmětným videozáznamem a výpověďmi svědků, vypovídá o tom, že svědci měli možnost spatřit spáchání předmětného přestupku. K námitce žalobce, že svědek pprap. Ř. neměl nasazený brýle a že je teda zcela nemyslitelné, aby na vzdálenost 20 m mohl spatřit, co a zdali vůbec

řidič držel v ruce, soud uvádí, že z výpovědi svědka bylo zjištěno, že svědek má toliko - ¼ dioptrie, brýle nosil i v inkriminovanou dobu pouze při řízení vozidla a v práci při sledování dodržování bezpečnosti silničního provozu. Nadto je třeba poukázat i na tu skutečnost, že protiprávní jednání žalobce sledoval nikoli jen policista pprap. Ř., ale také druhý svědek pprap. K. Soud dospěl k závěru, že správní orgány nepochybily, vycházely-li z výpovědí policistů, které byly konzistentní a ve shodě s oznámením přestupku a úředními záznamy obou policistů. Tvrzení žalobce, že držel v ruce nikoli mobil, ale powerbanku, je nevěrohodné. Žalobce sice uvedené tvrzení napsal do oznámení přestupku, ovšem policistům ihned na místě samém při projednání přestupku powerbanku neukázal. Soud zastává názor, že naopak přirozenou reakcí člověka, který se brání a bezpečně ví, že se vytýkaného jednání nedopustil, je, že ihned po zastavení vozidla a po sdělení policistů, jakého protiprávního jednání se dopustil, na místě samém při projednání přestupku policistům powerbanku předloží. To žalobce neučinil. Policisté naopak u žalobce viděli předmětný mobil černé barvy a žalobce i na místě samém z něho telefonoval. Soud uzavírá, že skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku a soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů v tom, že nad rámec provedených důkazů, žádné další důkazy neprovedly. Z důvodu nadbytečnosti navrhovaný důkaz rekonstrukcí neprovedl ani soud.

15. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 18.01.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně